

HET SPIRITUELE: VLUCHTIG ALS DE WIND

‘Seizoenen zijn een spiegel voor het leven zelf. Vroege religies waren altijd op de seizoenen gericht. Ze geven zoveel moois, dat kun je verbinden met je eigen leven. Die rusttijd in de winter bijvoorbeeld kun je nodig hebben om iets te laten bezinken. Het kan heel goed zijn dat je in deze tijd zaken laat liggen, er niet verder mee komt. Als dan de lente aanbreekt, de eerste bloembollen uitkomen, dan kun je ineens een gevoel krijgen van wáuw, zo kan het ook.’ Aan het woord is Jeanine Vermeulen, levenswegbegeleider en geestelijk verzorger. Ze werkt vanuit haar woning, een smaakvol ingericht, negentiende-eeuws pand met uitzicht op de Gouwe. Ze biedt uiteenlopende diensten aan, die allemaal de seizoenen en spiritualiteit als uitgangspunt hebben. Zo organiseert ze bezinnende

wandeltochten door Boskoop en rondleidingen door een biologische groentetuin en sierheesterkwekerij. In die tuin, De Vroegeling, werkt ze ook

stervensbegeleiding. ‘Ja, het zijn heel verschillende activiteiten’, beaamt ze. ‘Maar ze passen allemaal bij mij. Ik presenteer ze op mijn website www.inspirationgarden.nl

van tuinieren. Ik heb de aarde nodig om bij de hemel te komen, om in balans te zijn.’

Oud besje

Vermeulens wortels liggen in Boskoop. Ze groeide op aan de rand van het dorp, midden in de natuur. Haar vader had een boomkwekerij. Deze tuin, (waarvan later een gedeelte werd omgedoopt tot “De Vroegeling”), loopt als een rode draad door haar leven. ‘Ik ben van huis uit gewend om met de seizoenen te leven. In december moesten mijn broers, in weer en wind, helpen met hulst knippen. Later namen zij de tuin over. Nog steeds helpen we hen in september en oktober bij het oogsten van de celastrustakken.’

Over die celastrus kan ze hele verhalen vertellen. Haar kamer staat er vol mee. ‘De celastrus wordt juist

JEANINE VERMEULEN, LEVENSWEGBEGELEIDER EN GEESTELIJK
VERZORGER: ‘DE LIEFDE EN DE SCHOONHEID VAN DE NATUUR
BRENGEN MIJ DICHTER BIJ DE MENSEN EN BIJ GOD – OF HOE
JE HEM OOK WILT NOEMEN. DAT ENTHOUSIASME WIL IK GRAAG
DELEN. EERST DEED IK DAT ALS PASTORAAL WERKER, IN DIENST
VAN DE PAROCHIE, NU ALS ZELFSTANDIG ONDERNEMER.’

zelf. Daarnaast organiseert ze excursies naar het Limburgse bedevaartsoord Pater Karel en geeft ze afscheids- en

inspiratiegarden.nl in een cyclus. Het gaat mij niet alleen om het spirituele, maar ook om het praktische, in de vorm

‘IK HEB DE AARDE NODIG OM BIJ DE HEMEL TE KOMEN.’

in de herfst mooi. De gele bessen springen dan open en er komt een oranje hartje tevoorschijn. Na verloop van tijd wordt het letterlijk een mooi oud besje. We knippen de takken af en drogen ze. Mijn broer verkoopt ze op de veiling of aan de groothandel. Ik heb ze in de particuliere sector verkocht. Ik gebruik de celastrus als symbool voor de herfst van het leven; het is voor mij een symbool om met mensen in gesprek te komen.'

Gekiemde kennis

Vermeulen spreekt rustig, kiest haar woorden zorgvuldig. 'Toen ik jong was, was ik meer geïnteresseerd in de buitenkant. Ik zat in de mode en in het kappersvak. Had altijd een tas met schaar en kapperskleed bij me. Ik trouwde jong, maar ging me op latere leeftijd bijscholen. De moedermavo was er net. Ik heb met veel plezier de lessen gevolgd. Het was als een tweede lente in mijn leven, waarin mijn kennis "kiemde". Ik werd actief als vrijwilliger in de katholieke kerk.' Begin dertig was ze, met twee kinderen net op de basisschool, toen ze theologie begon te studeren. Ze was eind veertig toen ze afstudeerde. 'Ik vergelijk mezelf met een langzame Elfstedentochtrijder. Ik kom als laatste binnen, om vijf voor twaalf, maar heb onderweg wel héél veel gezien.' Ze werd – in de zomer van haar leven

– pastoraal werker bij verschillende diaconieën. Ze vertelt vol enthousiasme over de jongerenreizen naar Honduras en Taizé die ze organiseerde. 'Eigenlijk zou elke jongere zo'n reis moeten maken.' Later deed ze opbouwwerk, en ze was een aantal jaren voorganger in de kerk. Ze hield gebedsdiensten en deelde de heilige communie uit. Maar in elke functie voelde ze vroeger of later een frictie tussen haar werk met de parochianen en de regels van de kerk. 'Je wilt er zijn voor de mensen, maar vanuit het beleid van het bestuur, het bisdom, krijg je allerlei regeltjes opgelegd. Ik voelde me in een spagaat.'

Uiteindelijk zegde ze in 2012 haar laatste baan op en nam een sabbatical. Ze was al geruime tijd weduwe. 'Ik dacht: ik ben zestig en nog vol energie. Ik wil terug naar mijn geboortedorp en ik wil het Pieterpad lopen. Ik liep het pad een jaar lang, steeds een paar dagen per maand. Door alle seizoenen heen. En ik heb mijn eigen onderneming, Inspiration Garden, gestart. Wat mezelf beweegt, natuur en spiritualiteit, wil ik overbrengen aan anderen.'

De mensen tot wie Inspiration Garden zich richt, zijn overwegend in de nazomer en herfst van hun leven. 'Dat heeft natuurlijk te maken met het rijp worden van mijn eigen leven. Dit is de tijd om vruchten te plukken, te oogsten. Belangrijk is dat ik het zelf snap, met mijn ziel, mijn eigen zijn. Dat het niet uit

een of ander businessplan komt.' Een bijzondere dienst die Vermeulen aanbiedt is het levensdocument. Ze praat met mensen over de zin van het leven, over de dood, over hoe ze later herinnerd willen worden. En hoe ze hun afscheid zien. Die gesprekken vat ze samen en bundelt ze in een map met dierbare foto's en teksten. 'Ik gun het mensen om op een goede manier afscheid te nemen van het aardse. Dan kun je met rust deze wereld verlaten en overgaan naar het hiernamaals. Vaak geeft zo'n serie gesprekken mensen enorme rust en dat creëert ruimte in hun hoofd voor andere dingen.'

De beelden voorbij

Bedachtzaam: 'Ik geloof dat het leven hierna nog verder gaat. Concrete ideeën heb ik er niet over, nee. Het is een andere zijnstoestand, waarin de verbinding met het aardse blijft bestaan. Het gaat aan de beelden voorbij. Maar het lastige is dat mensen ideeën over God en spiritualiteit vastzetten in beelden. Zoals Michelangelo in de Sixtijnse Kapel een afbeelding van God de Schepper als man heeft gemaakt. Met zijn bezielde

INSPIRATIONGARDEN.NL

JEANINE@INSPIRATIONGARDEN.NL

TEL. 06 53 73 00 63

gedachten beeldde hij het onzichtbare uit. Maar God ís geen man. Ook geen vrouw. Het beeld van God gaat het menselijk lichaam voorbij, het is immanent en transcendent. 'En wat ik nu zo gek vind: mensen die ouder worden ontwikkelen zich, ze worden wijzer, maar hun geloof blijft veelal in de kinderverbeelding steken. Dan hoor ik ze zeggen: ik geloof niet meer in "God is onze Vader in de Hemel". Dan vraag ik: maar wát geloof je dan niet meer? Wat is voor jou God? Wat is voor jou de hemel? Ik probeer dan de woorden uit de letters te halen, ze te duiden, de letters te laten vervagen. 'Ik doe wel eens een woordexperiment. Dan vraag ik mensen: beeld je een bloem in. Hoe ziet jouw bloem eruit? Welke vorm, kleur, hoe groot, welke geur? Als je dan met acht mensen praat, krijg je acht verschillende bloemen. Zo krijgen ze meer inzicht in de beperkingen van wat een woord kan inhouden. Het is een filosofische manier om tot abstractie in hun denken te komen. 'De verwondering om de natuur te zien veranderen door de seizoenen heen, het genieten en tot rust komen, zijn evenmin in beelden te vangen. Het is een spirituele ervaring, vluchtig als de wind.

Tekst: Linda Welther
www.lindawelther.nl

'BELANGRIJK IS DAT IK HET ZELF SNAP, MET MIJN ZIEL, MIJN EIGEN ZIJN.'